

Lucrarea de laborator nr. 7

I. Scopul lucrării

Rezolvarea ecuațiilor neliniare: Metoda punctului fix, Metoda biseecției, Metoda coardei.

II. Conținutul lucrării

1. Familia de comenzi solve din MAPLE
2. Metoda punctului fix.
3. Metoda biseecției.
4. Metoda coardei.

III. Prezentarea lucrării

III.1. Familia de comenzi **solve** din MAPLE

Spre deosebire de atribuiri, ecuațiile sunt expresii matematice simple care stabilesc relații între anumite variabile și/sau valori (fără a asocia vreo valoare explicită pentru variabilele conținute). Operatorul folosit este = (reamintim că în cazul atribuirii se utilizează :=). O familie de comenzi care folosesc ecuațiile ca parametrii este familia de comenzi **solve**. Forma generală a comenzii **solve** este:

```
>solve(ecuatie, necunoscuta);
```

sau

```
>solve(ecuatii, neconoscute);
```

MAPLE dispune de comenzi specializate pentru rezolvarea diverselor tipuri de ecuații (rezolvarea ecuațiilor în diverse mulțimi):

fsolve: rezolvă ecuații în virgulă mobilă

isolve: rezolvă ecuații în mulțimea numerelor întregi

msolve: rezolvă ecuații modulo m

rsolve: rezolvă ecuații date prin relații de recurență

dsolve: rezolvă ecuații diferențiale ordinare

linsolve: rezolvă sisteme de ecuații liniare; această comandă aparține pachetului **linalg**, deci înainte de utilizare trebuie încărcat acest pachet sau comanda trebuie apelată sub forma **linalg[linsolve]**. Parametrii acestei comenzi sunt: matricea sistemului A, vectorul termenilor liberi b, și opțional un al treilea parametru, căruia i se va atribui rangul matricei. Dacă vectorul termenilor liberi se înlocuiește cu o matrice B, atunci comanda întoarce matricea X care verifică $AX = B$.

Exemple.

```
> solve(cos(x)+y=9, x);
      Pi - arccos(y - 9)
> solve({cos(x)+y=9, x+y-Pi/2=9}, {x, y});
      {y = 9, x = 1/2 Pi}
> solve(x^2-2*x+1, x);
      1, 1
> solve(x^2-2*x+7, x);
      1 + I*sqrt(6), 1 - I*sqrt(6)
> dsolve({diff(y(t),t)+t=0, y(1)=2}, y(t));
      y(t) = - 1/2 t^2 + 5/2
> isolve(3*x+4*y=7);
      {x = 1 - 4 _N1, y = 1 + 3 _N1}
> isolve(3*x+4*y=7, t);
      {x = 1 - 4 t, y = 1 + 3 t}
> msolve({2*x+3*y=1, 5*x-2*y=4}, 5);
      {y = 3, x = 1}
> rsolve(f(n)=2*f(n-1)+3*f(n-2), f(k));
      (3/4 f(0) - 1/4 f(1)) (-1)^k - (-1/4 f(0) - 1/4 f(1)) 3^k
> with(linalg);
> A:=matrix(3,3,[1,2,3,6-8,7,8,1,0,1]);

      A :=
      [ 1  2  3
      -2  7  8
      1  0  1 ]
> b:=vector(3,[-7,2,3]);
      b := [-7, 2, 3]
> linsolve(A,b);
```

```

[ -34/3, -58/3, 43/3 ]
> linsolve(A,b,'r');
[ -34/3, -58/3, 43/3 ]
> r;
3
> B:=matrix(3,2,[-7,3,2,4,3,5]);
B :=
( -7  3 )
(  2  4 )
(  3  5 )
> linsolve(A,B);
( -34/3  -2 )
(  3     -8 )
( -58/3  7 )
(  43/3 )
> C:=matrix(2,2,[1,2,-5,-10]);
C :=
( 1  2 )
( -5 -10 )
> d:=vector(2,[7,-35]);
d := [7, -35]
> linsolve(C,d);
[7 - 2 _t[1], _t[1]]
> b1:=vector(2,[7,-34]);
b1 := [7, -34]
> linsolve(C,b1);
>

```

Ultimul sistem (sistemul $Cx = b1$) este incompatibil. În această situație MAPLE întoarce constanta NULL. Această explică lipsa răspunsului la ultima comandă.

Rezultatele pe care le vom obține, utilizând metodele prezentate în secțiunile următoare vor fi comparate cu rezultatele comenzii **fsolve**. Comanda **fsolve** admite un set de opțiuni. Specificarea lor nu este obligatorie. Astfel forma generală a comenzii este:

```
> fsolve(ecuatii, necunoscuta, optiuni)
```

Opțiunile sunt:

complex: caută rădăcinile ecuației în mulțimea numerelor complexe (în virgulă mobilă).

fulldigits: previne micșorarea numărului de cifre semnificative pe măsură ce se execută calculele; precizia evaluării crește dar viteza de execuție scade.

maxsols = n: calculează cele mai mici n rădăcini; opțiunea are sens doar pentru ecuațiile polinomiale, pentru că numai pentru acestea se calculează mai multe rădăcini.

interval: caută rădăcinile în intervalul dat; intervalul se specifică sub forma a..b, sau x = a..b, sau {x = a..b, y = c..d, ...}; intervalul se consideră închis.

Exemple

```
> fsolve(tan(sin(x))=1, x);
                2.238253543
> fsolve(x^4-1, x);
                -1., 1.
> fsolve(x^4-1, x, 0..4);
                1.

> fsolve(x^4-1, x, complex);
                -1., -1. I, 1. I, 1.
> fsolve(x^4-1, x, complex, maxsols=2);
                -1., -1. I
> Digits:=20;
                Digits := 20
> fsolve(x^2=2, x=0..infinity);
                1.4142135623730950488
> fsolve(x^2=2, x=0..infinity, fulldigits);
                1.4142135623730950488
```

III.2. Metoda punctului fix.

Teoremă. Fie E un spațiu Banach și S o submulțime închisă a lui E . Fie $f : S \rightarrow S$ o contracție (\Leftrightarrow există $q \in (0,1)$ astfel încât $\|f(x) - f(y)\| \leq q\|x - y\|$ pentru orice $x, y \in S$). Atunci există și este unic z punct fix pentru f ($\Leftrightarrow f(z)=z$).

z este limita unui șir construit după cum urmează:

$$\begin{aligned} x_0 &\in S \text{ dat} \\ x_n &= f(x_{n-1}), n \geq 1. \end{aligned}$$

Mai mult,

$$\|z - x_n\| \leq \frac{q}{1-q} \|x_n - x_{n-1}\|$$

Algoritm:

Date de intrare:

f (contracție)

x_0 (termenul inițial al șirului)

eps (eroare ce determină condiția de oprire: se calculează termenii șirului până la x_N cu proprietatea $\|x_N - x_{N-1}\| < \text{eps}$).

Date de ieșire:

x_N (aproximație satisfăcătoare (determinată de eps) pentru punctul fix).

$x_0 := x_0$;

$x_1 := f(x_0)$;

cât timp $\|x_1 - x_0\| \geq \text{eps}$ **execută**

$x_0 := x_1$;

$x_1 := f(x_0)$;

La ieșire x_1 este aproximație pentru z , punctul fix al lui f .

Faptul că f este contracție asigură terminarea programului într-un număr finit de pași. Pentru a evita ciclarea în situația în care un utilizator ar încerca folosirea programului pentru o funcție care nu este contracție, se poate stabili de la început un număr maxim de pași ce urmează a fi executați. De asemenea se poate afișa la fiecare pas diferența dintre termenii consecutivi curenți. (pentru a observa că șirul nu converge dacă f nu e contracție). Astfel se poate folosi următoarea variantă a algoritmului:

Date de intrare:

f (contracție)

x_0 (termenul inițial al șirului)

eps (eroare)

N_{\max} (număr maxim de termeni ai șirului ce urmează a fi calculați)

Condiția de oprire: se calculează termenii șirului până la x_N cu proprietatea $\|x_N - x_{N-1}\| < \text{eps}$ sau $N \geq N_{\max}$.

Date de ieșire:

x_N (dacă f este contracție, x_N este aproximație satisfăcătoare - determinată de eps și N_{\max} - pentru punctul fix al lui f).

$x0 := x00$;

$x1 := f(x0)$;

$n := 1$;

cât timp ($\|x1 - x0\| \geq \text{eps}$) și ($n < N_{\max}$) **execută**

$x0 := x1$;

$x1 := f(x0)$;

$n := n + 1$;

scrie ($x1 - x0$);

Dacă f este contracție, la ieșirea din ciclu, $x1$ este aproximație pentru z , punctul fix al lui f .

Exemple.

1) Să se rezolve (în mulțimea numerelor reale) ecuația următoare aplicând metoda punctului fix

$$x - \cos(x) = 0$$

Notăm $g(x) = x - \cos(x)$. Cum $\cos(x) \in [-1, 1]$, soluțiile ecuației $x - \cos(x) = 0$ se găsesc în intervalul $[-1, 1]$. Deoarece $g'(x) = 1 + \sin(x) > 0$ pentru x din intervalul $[-1, 1]$, rezultă că g este strict crescătoare pe $[-1, 1]$ și deci ecuația

$$x - \cos(x) = 0$$

are cel mult o rădăcină. Cum $g(0)g(\frac{\pi}{2}) < 0$, ecuația $x - \cos(x) = 0$ are exact o

rădăcină în intervalul $[0, \frac{\pi}{2}]$. Fie $f: [0, \frac{\pi}{2}] \rightarrow [0, \frac{\pi}{2}]$,

$$f(x) = \frac{1}{2} (x + \cos(x)).$$

Avem $f'(x) = \frac{1}{2} (1 + \sin(x))$ și deci

$$\sup_{x \in (0, \pi/2)} |f'(x)| < 1$$

Putem reprezenta grafic (cu comanda **plot**) funcția $x \rightarrow 1 - |f'(x)|$, și observa faptul că graficul este deasupra axei Ox. Ca urmare f este contracție pe intervalul $[0, \frac{\pi}{2}]$. Deci soluția ecuației poate fi aflată ca limita șirului $(x_n)_n$, cu

$$x_n = f(x_{n-1}) = \frac{1}{2} (x_{n-1} + \cos(x_{n-1})), x_0 \in [0, \frac{\pi}{2}].$$

2) Să se rezolve (în mulțimea numerelor reale) ecuația următoare aplicând metoda punctului fix

$$x^3 - x - 1 = 0.$$

Dacă reprezentăm grafic funcția $x \rightarrow x^3 - x - 1$, observăm că ecuația $x^3 - x - 1 = 0$ are o singură rădăcină reală, și că această rădăcină este în intervalul $(1,2)$. Ecuația se poate scrie:

$$x^3 = x + 1$$

$$x = \sqrt[3]{x + 1}$$

Ca în exemplul anterior se verifică faptul că f , definită prin $f(x) = \sqrt[3]{x + 1}$ este contracție pe intervalul $(1,2)$. Deci soluția ecuației poate fi aflată ca limita șirului $(x_n)_n$, cu

$$x_n = f(x_{n-1}) = \sqrt[3]{x + 1}, x_0 \in (1,2).$$

Proceduri MAPLE

```
> pctfix := proc(f, x00, eps)
  local x0, x1;
  x0 := x00;
  x1 := f(x0);
  print(x1, x0, abs(x1 - x0));
  while eps <= abs(x1 - x0) do
    x0 := x1; x1 := f(x0);
    print(x1, x0, abs(x1 - x0))
  od;
  RETURN(x1)
end;

>pctfixN := proc(f, x00, eps, Nmax)
  local x0, x1, n;
  x0 := x00;
  x1 := f(x0);
  n := 1;
  print(x1, x0, abs(x1 - x0));
  while eps<=abs(x1 - x0) and n<Nmax do
```

```

x0 := x1;
x1 := f(x0);
n := n + 1;
print(x1, x00, abs(x1 - x0))
od;
print(`Numar de pasi`, n);
RETURN(x1)
end;

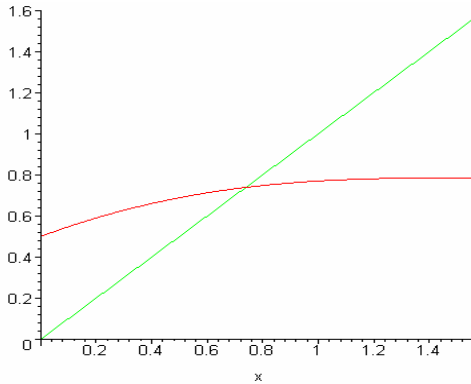
```

Utilizăm prima procedură pentru rezolvarea ecuației din exemplul 1.

```

>with(plots);
> plot([(x+cos(x))/2,x],x=0..Pi/2);

```



```

> f:=x->(x+cos(x))/2;

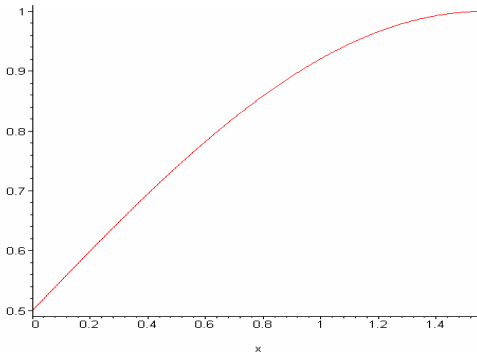
```

$$f := x \rightarrow \frac{1}{2}x + \frac{1}{2}\cos(x)$$

```

> plot(1-abs(diff(f(x),x)),x=0..Pi/2);

```



```
> pf(f, 0.5, 0.001);
0.6887912810, 0.0416117825
0.7304030635, 0.0072512438
0.7376543073, 0.0011969453
0.7388512526, 0.0001957026
0.7390469552
```

```
> fsolve((cos(x)+x)/2=x, x);

0.7390851332
```

```
> pf(f, Pi/4, 10^(-2));
```

$$\frac{\pi}{8} + \frac{\sqrt{2}}{4}, \frac{\pi}{16} + \frac{\sqrt{2}}{8} - \frac{1}{2} \cos\left(\frac{\pi}{8} + \frac{\sqrt{2}}{4}\right)$$

$$\frac{\pi}{16} + \frac{\sqrt{2}}{8} + \frac{1}{2} \cos\left(\frac{\pi}{8} + \frac{\sqrt{2}}{4}\right)$$

Utilizăm a doua procedură MAPLE pentru funcția

$$x \rightarrow x^3 + 2x - 1$$

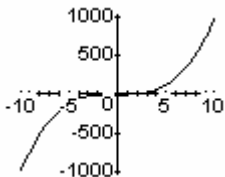
Această funcție nu este o contracție. Vom observa că șirul construit nu converge.

```
> g:=(x->x^3+2*x-1);
g := x -> x^3 + 2 x - 1
> pctfixN(g, 0.1, 0.001, 5);
-.799, .1, .899
-3.108082399, -.799, 2.309082399
-37.24078842, -3.108082399, 34.13270602
-51723.84926, -37.24078842, 51686.60847
-.1383797407 1015, -51723.84926, .1383797406 1015
Numar de pasi, 5
.1383797407 1015
```

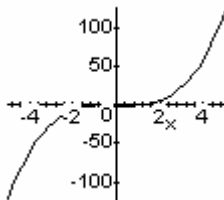
Se observă că diferențele dintre termenii consecutivi ai șirului cresc, iar valoarea întoarsă este departe de valoarea reală a rădăcinii ecuației $g(x)=x$ (din cauză că nu e contracție).

Utilizăm prima procedură pentru rezolvarea ecuației din exemplul 2.

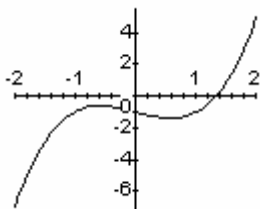
```
>plot(x^3-x-1, x);
```



```
> plot(x^3-x-1,x=-5..5);
```



```
> plot(x^3-x-1,x=-2..2);
```


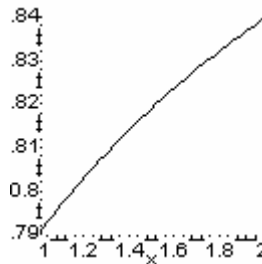
```
> f:=(x->(x+1)^(1/3));
```

```
f := x -> (x + 1)^(1/3)
```

```
> plot(f(x),x=1..2);
```



```
> plot(1-abs(diff(f(x),x)),x=1..2);
```



```
> ptfix(f, 1.1, 0.0001);
      1.280579165, 1.1, .180579165
      1.316280308, 1.280579165, .035701143
      1.323113310, 1.316280308, .006833002
      1.324413090, 1.323113310, .001299780
      1.324660046, 1.324413090, .000246956
      1.324706957, 1.324660046, .000046911
      1.324706957

> fsolve(x^3-x-1, x);
      1.324717957
```

III.3 Metoda biseției (metoda înjumătățirii intervalului)

Fie $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, o funcție continuă cu proprietatea că $f(a)f(b) < 0$.

Atunci există cel puțin o rădăcină $x^* \in (a, b)$ a ecuației $f(x) = 0$. Pentru găsirea rădăcinii se micșorează la fiecare pas intervalul în care funcția își schimbă semnul. Metoda biseției presupune înjumătățirea la fiecare pas a acestui interval. Astfel

- se determină mijlocul $c = \frac{a+b}{2}$ al intervalului (a, b) .
- dacă $f(c)f(a) < 0$, atunci se continuă algoritmul cu intervalul $[a, c]$
- dacă $f(c)f(b) < 0$, atunci se continuă algoritmul cu intervalul $[c, b]$
- dacă $f(c) = 0$ s-a determinat o rădăcină a ecuației $f(x) = 0$.

Se construiește astfel un șir de intervale $(I_n)_n$, $I_n = [a_n, b_n]$, cu lungimea lui I_n egală cu jumătate din lungimea lui I_{n-1} . Fiecare din aceste intervale conține o soluție a ecuației $f(x) = 0$. Presupunem că se dă o eroare $\epsilon > 0$. Considerăm că c_n mijlocul intervalului I_n este o aproximație satisfăcătoare a soluției ecuației $f(x) = 0$ dacă lungimea lui I_n este mai mică decât ϵ .

Algoritm.

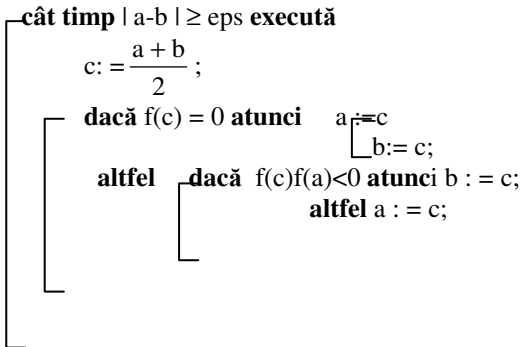
Date de intrare:

f continuă

a,b cu $f(a)f(b)<0$

eps (eroare)

Date de ieșire:

c mijlocul intervalului $I_n = [a_n, b_n]$ cu $|a_n - b_n| < \text{eps}$.**Procedură MAPLE**

```

bisectie := proc(f, A, B, eps)
  local c, a, b;
  a := A;
  b := B;
  while eps <= abs(b - a) do
    c := (a+b)/2;
    print(c, abs(b - a));
    if f(c) = 0 then a := c; b := c
    else if f(c)*f(a) < 0 then
      b := c
    else a := c
    fi
  fi
  od;
  c := (a+b)/2;
  RETURN(c)
end;

```

Utilizăm această procedură pentru determinarea rădăcinilor reale ecuației:

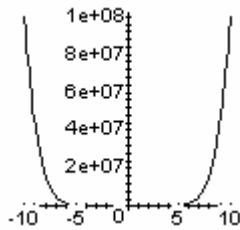
$$x^8 - 3x + 3 = 0.$$

Reprezentăm grafic funcția

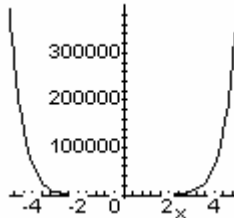
$$x \rightarrow x^8 - 3x + 3$$

pentru a localiza rădăcinile.

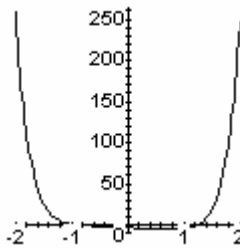
```
>with(plots)
> plot(x^8-3*x-3, x);
```


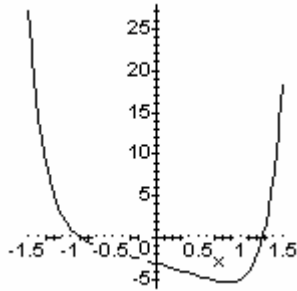
```
> plot(x^8-3*x-3, x=-5..5);
```



```
> plot(x^8-3*x-3, x=-2..2);
```



```
> plot(x^8-3*x-3,x=-1.5..1.5);
```


Se observă că ecuația are două rădăcini reale. Una în intervalul $(-1.5, -1)$ și alta în intervalul $(1, 1.5)$.

```
>f:=(x-> x^8-3*x-3);
```

```
f := x -> x8 - 3 x - 3
```

```
> bisectie(f,-1.5,-1,10(-3));
-1.250000000, .5
-1.125000000, .250000000
-1.062500000, .125000000
-1.031250000, .062500000
-1.015625000, .031250000
-1.007812500, .015625000
-1.003906250, .007812500
-1.001953125, .003906250
-1.000976563, .001953125
-1.000488282
```

```
> bisectie(f,1,1.5,10(-3));
1.250000000, .5
1.375000000, .250000000
1.312500000, .125000000
1.281250000, .062500000
1.265625000, .031250000
1.273437500, .015625000
1.269531250, .007812500
```

1.271484375, .003906250
 1.270507813, .001953125
 1.270996094

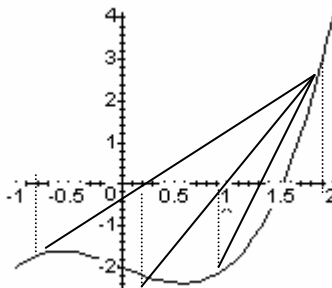
III.4. Metoda coardei

Fie $f : [a,b] \rightarrow \mathbb{R}$, o funcție continuă cu proprietatea că $f(a)f(b) < 0$.

rădăcină a ecuației $f(x)=0$ se caută ca și în cazul metodei bisecției prin micșorarea la fiecare pas a intervalului în care funcția își schimbă semnul. Metoda coardei presupune:

- se determină punctul c în care coarda AB intersectează axa Ox , unde $A(a,f(a))$ și $B(b,f(b))$.
- dacă $f(c)f(a) < 0$, atunci se continuă algoritmul cu intervalul $[a,c]$
- dacă $f(c)f(b) < 0$, atunci se continuă algoritmul cu intervalul $[c,b]$
- dacă $f(c) = 0$ s-a determinat o rădăcină a ecuației $f(x) = 0$.

Se construiește astfel un șir de intervale $(I_n)_n$, $I_n = [a_n, b_n]$, cu lungimea lui I_n strict mai mică decât lungimea lui I_{n-1} . Fiecare din aceste intervale conține o soluție a ecuației $f(x) = 0$. Presupunem că se dă o eroare $\epsilon > 0$. Considerăm că c_n din $I_n = [a_n, b_n]$ este o aproximație satisfăcătoare a soluției ecuației $f(x) = 0$ dacă $|c_n - c_{n-1}| < \epsilon$.

Să determinăm coordonatele punctului C de intersecție a dreptei AB cu axa Ox , unde $A(a,f(a))$ și $B(b,f(b))$.

$Ox: y = 0$

$$AB: \frac{x-a}{b-a} = \frac{y-f(a)}{f(b)-f(a)}$$

Dacă $C(c,0) = AB \cap Ox$, atunci

$$c = a - \frac{b-a}{f(b)-f(a)} f(a)$$

Algoritmul se bazează pe următoarea teoremă:

Teoremă. Fie $f : [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție de două ori derivabilă cu proprietățile: $f'(x) \neq 0$, $f''(x) \neq 0$, oricare ar fi $x \in [a, b]$ și $f(a)f(b) < 0$. Atunci unica soluție a ecuației $f(x) = 0$ poate fi obținută ca limită a șirului strict monoton din $[a, b]$ definit prin:

$$x_0 = a, x_n = x_{n-1} - \frac{f(x_{n-1})}{f(x_{n-1}) - f(b)} (x_{n-1} - b), \text{ dacă } f(a)f'(a) < 0$$

și

$$x_0 = b, x_n = x_{n-1} - \frac{f(x_{n-1})}{f(x_{n-1}) - f(a)} (x_{n-1} - a), \text{ dacă } f(b)f'(b) < 0$$

Dacă $m_1 > 0$, $M_1 > 0$ și $m_1 \leq |f'(x)| \leq M_1$, atunci unica soluție, x^* , a ecuației satisface inegalitățile:

$$|x^* - x_n| \leq \frac{|f(x_n)|}{m_1}$$

$$|x^* - x_n| \leq \frac{M_1 - m_1}{m_1} |x_n - x_{n-1}|$$

Algoritm.

Date de intrare:

f continuă

a, b cu $f(a)f(b) < 0$

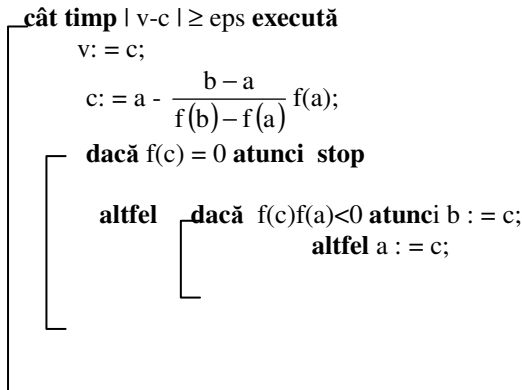
ϵ (eroare)

Date de ieșire:

$$c = a_n - \frac{b_n - a_n}{f(b_n) - f(a_n)} f(a_n)$$

unde $I_n = [a_n, b_n]$ are proprietatea $|c_n - c_{n-1}| < \epsilon$.

$v := a$; $c := b$;

Procedură MAPLE

```

> coarda := proc(f, A, B, eps)
  local c, v, a, b;
  a := A;
  b := B;
  c := a;
  v := b;
  while eps <= abs(v - c) do
    v := c;
    c := a - (b - a)*f(a)/(f(b) - f(a));
    print(c, abs(v - c));
    if f(c) = 0 then RETURN(c) fi;
    if f(c)*f(a) < 0 then
      b := c else a := c fi
  od;
  c := a - (b - a)*f(a)/(f(b) - f(a));
  RETURN(c)
end;
  
```

Aplicăm această procedură pentru determinarea rădăcinilor reale ale ecuației:
 $x^8 - 3x + 3 = 0$.
 În secțiunea precedentă rădăcinile au fost localizate în intervalele (+1.5,-1) și (1,1.5).

```

> coarda(f, 1, 1.5, 10^(-3));

1.108089850, .108089850
  
```

```

1.179673278, .071583428
1.222375759, .042702481
1.245952470, .023576711
1.258349697, .012397227
1.264690610, .006340913
1.267886414, .003195804
1.269484923, .001598509
1.270281421, .000796498
1.270677536
> coarda(f, -1.5, -1, 10^(-3));

-.9808641053, .5191358947
-.9046185425, .0762455628
-.8861367350, .0184818075
-.8815645598, .0045721752
-.8804316102, .0011329496
-.8801508169, .0002807933
-.8800812217

> fsolve(f(x), x);
-.8800582880, 1.271068437

```

Probleme propuse

Să se determine rădăcinile ecuațiilor

1) $e^{-x} - x = 0$

2) $x^2 - 4 \sin(x) = 0$